

156/10/ע

פרוטוקול

4/1/11

ח/6939275 טורי רחוב נחל

1 • ח/6939275 טורי רחוב נחל - מעדער.

א/ק"ד - א"א אב"ד

א"א רבין רבין א"א

א"א ז' ז' .

3 • אב"ד מזהה את המעדער.

5 • הצדדים: אין התנגדות למותב.

7 סנגוריה: עו"ד משה בן-יקר

8 תביעה: סגן יעל פפר

10 אב"ד ממנה את יוליה כרשמת

11 • ייפוי כוח מוגש, מתקבל ומסומן סע' 1.

12 סנגור: אני חוזר על האמור בהודעת הערעור. מדובר בבחור בן 31 שיש לו 3 ילדים.

13 לשאלת האב"ד, כולם בארץ. אשתו הנוכחית פה ואשתו הראשונה בבולגריה. כל

14 הילדים איתו, כל המשפחה התאחדה, הגיעו עכשיו. יש לו ילד בן 10, ילדה בת 5 ובת

15 שלושה חודשים. הוא נמצא בסבב חופשות בכלא, בא וחוזר באופן סדיר. התנהגותו

16 מופתית בכל וכולם אוהבים אותו. הארו הקטן בן ה-18 התגייס לצה"ל לפני כחודש

17 ואני חושב שההשפעה של זמן השהייה שלו בכלא, תשפיע על שירותו של אחיו.

18 לשאלת האב"ד, הוא היה שומר בשער בצריפין. הוא השלים תמישה חודשים והיה

19 נשוי בן 19 עם ילד קטן. לשאלת האב"ד, זה בדיוק העניין. באינטרנט, באתר של

20 צה"ל, רשומות בצורה מסודרת כל ההטבות, אבל הוא לא ידע את השפה. הוא לא

21 קיבל הטבות מהצבא באותה תקופה. הוא זכאי גם לחופשת רגילה בת 8 ימים

22 בעקבות הלידה של בתו. יש הרבה הטבות שהיה צריך לקבל. החטבה היחידה

23 שקיבל מאחר ושירת שנה בבולגריה בצבא, היא חורדה של שנה. לשאלת האב"ד,

24 מדובר על שנת 2003, שנת מיתון חזקה במדינה. הוא היה בצבא וחשב שיכל להרוויח

25 כסף וזה לא היה המצב. אשתו נאלצה לעזוב את המדינה בשל המצב הכלכלי. היא

26 לא הסתדרה עם הילד. הקשרים שלה איתו ועם המדינה לא הסתדרו. היה לו פרופיל

27 זמני של 24 ל-11 חודשים. היה לו ניתוח אולקוס. הוא לא למד בארץ. הוא לא עשה

28 הרבה כשהיה בארץ, הוא היה צריך לטפל בבנו בן ה-10 ולעשות דברים כמו לרשום

29 אותו לקופת חולים ולבית ספר, הילד היה צריך להיות מטופל. זה הולך להיות

30 לדורות וגם הילד עצמו לא מטופל כראוי וכל חודש זה קריטי. גם לא היה בתקופתו

31 את מערך גחל"ית שיכל לעקוב ולתת בצורה מסודרת את התנאים שלהם הוא זכאי.

32 המשפחה יצרה איתי קשר כשהוא היה בסופיה בבולגריה ומטרתו הייתה להתחיל

156/10/ע

פרוטוקול

4/1/11

ח/6939275 טורי רייצ'ו ניקולב

1 מחדש, אבל גם יש גבול, הוא בן 31. הבריחה מהליך משפטי זה חוסר ידיעה, הוא לא
 2 ידע, הוא חשב שהוא יוצא מהבסיס. הוא קיבל את פסק-הדין כשהוא הגיע לבסיס.
 3 ההליך הקודם היה לפני 7 שנים. רציתי לומר שבכפוף לכתוב בהודעת הערעור,
 4 מבחינת הספירה של הימים, הספירה אינה נכונה וזה קריטי לחלוטין. במקום 2453
 5 ימים זה 2800 ימים. הילדים לא גרים בבולגריה אלא פה, הם גרים בדירה שכורה
 6 ביפו, מישהו צריך לעבוד ולהביא את הכסף ואם לא, המצב יתדרדר. הוא היה
 7 בביקורת נוספת בברה"ן. מבחינת מרכז חינו של המערער, הוא היה בבולגריה מגיל
 8 16 ויצא מהמדינה, לא קיבל ביטוח ואבטלה, לא חגג על חשבון המדינה במשהו וגם
 9 כשהגיע לצבא, לא קיבל את התנאים שהיו מגיעים לו. נכון שהוא לא נתן את
 10 זכויותיו ואולי אם היה משרת שירות מסודר, זה היה עוזר להתאקלמות שלו בחיים.
 11 אנחנו יודעים מה המצע המשפחתי, מה הבסיס והבסיס עכור. דיברתי עם אחיו בן
 12 ה-18, ושכנעתי אותו שכן ישרת בצבאי והסברתי לו כמה שזה חשוב. אין מישהו
 13 שיבוא וישפיע על הילדים, זה מתחיל בחינוך. קל לבוא ולהגיד שש את הנושא של
 14 פירות המדינה וצריך לתת את החובות וליהנות. הוא התחיל לתת את החובות, אך
 15 יש דברים שהם שלובים זה בזה, במיוחד כשמדובר באדם נשוי בן 19. לא הוסבר לו,
 16 הוא נשא את עצמו במקומות האלה. לשאלת האב"ד, הוא פנה לת"ש, לא נתנו לו
 17 הקלות, לא הבינו את צרכיו. היו יכולים לתת לו לנסוע לבולגריה ולחזור. אם היה
 18 גורם מטפל לאורך כל העניין הוא היה זוכה להטבות.

19 **תובע:** לא נוכל להביע עמדה.

20 21 ה ח ל ט ה 22

23 מצאנו לנכון לקבל את מסמך ברה"ן, אותו מבקש הסנגור להגיש כראיה נוספת
 24 בערעור. זאת בהתחשב בכך, שהיה מדובר בראיה רלבנטית שנולדה לאחר מתן פסק-
 25 הדין בערכאה הראשונה.

26
 27 ניתנה והודעה היום, כ"ט באלול התשע"א, 5 בינואר 2011, בפומבי ובמעמד
 28 הצדדים.

29
 30
 31 שופט

שופט

אב"ד

32

156/10/ע

פרוטוקול

4/1/11

ח/6939275 טורי רייצ'ו ניקולב

1
2 **מוגש, מתקבל ומסומן טע/2.**
3 **תובעת:** התביעה עותרת לדחיית ערעור ההגנה והשארית פסק-הדין של הערכאה
4 קמא על כנה. רמת הענישה בעברה זו אף חמורה מהעונש שהושת על המערער.
5 אבקש להפנות ל-ע/60/01, ע/58/03, ע/199/03, ע/61/06 ו-ע/100/06. נבקש להדגיש
6 את נסיבות החומרה. במקרה זה מדובר במשך היעדרות חריג, 2840 ימים שבהם
7 המערער נסע לביתו. ראוי לציין שאיננו מבינים את טענת הסנגור ששופט בית הדין
8 קמא שגה במספר ימי ההיעדרות. בנוסף, המערער נפקד כבר פעמיים לפני כן, אחת
9 בת 76 ימים. המערער השיג את מטרתו בית-דין נכבד זה ציין שיש להחמיר עם מי
10 שבותר לא לשרת מחוסר מוטיבציה. נפנה ל-ע/75/10, ע/61/06, ע/92/05, ע/29/05
11 ע/8/01 ו-ע/220/98. לטעמנו, אין לתת משקל רב לנסיבות הקולא שהציג חברי.
12 המשרת אמנם שירת שנה בחו"ל, אך הדבר הוכר בצה"ל ועקב כך קיבל קיצור
13 שירות. המערער עלה ארצה וכעת מביע את רצונו. שירות כצבא זו אחת החובות ואין
14 להקל בכך ראש. לגבי הטיפול של גורמי הת"ש, ראוי לציין כי בבית-הדין קמא לא
15 הוצגה הוכחה ולא הוצגו ראיות שהמערער ביקש להיות מטופל על ידי גורמי הת"ש
16 ושסירב להיענות להקלות שניתנו לו. לשאלת האב"ד, התביעה עותרת לדחיית ערעור
17 ההגנה. לשאלת האב"ד, בכתב הערעור נכתב, כי כעת הוא רוצה לקבוע את מרכז
18 חייו בישראל, הוא עלה ארצה ואז עלה שנית. ולכן, אם הוא רוצה ליהנות מהשפע
19 שהארץ מציאה לו, ראוי כי ימלא את חובתו.
20 **סנגור:** אשתו לא יודעת עברית, היא באה לארץ לראשונה מבולגריה. אני חושב
21 שהשהות בארץ היא זמנית.
22 **תובע:** בפסיקה אליה הפניתו מדובר על רמת ענישה הרבה יותר חמורה מזו
23 שהושתה על המערער. בית-הדין קמא לקח בחשבון את השיקולים הללו וכך הגיע
24 לעונש שהושת עליו. אפנה ל-ע/58/03, גם שם מדובר באדם שפוטר עקב אי התאמה.
25 מדובר באב לתינוק ועונשו היה חמור בהרבה, על היעדרות נמוכה יותר משל
26 המערער. שיקולים אלה כן נלקחו בחשבון וכך הגיעו לעונש.
27 **סנגור:** לגבי פסקי הדין שהתביעה הגישה. אחד מדבר על אלכוהוליסט, המשפט הוא
28 דינאמי והשתנה מאז שנת 2003, עברו מאז 8 שנים והראיה צריכה להיות שונה.

29

30

156/10/ע

מוגבל

פסק-דין

המערער, רייצ'ו ניקולב נתן את הדין לפני בית-הדין הצבאי המחוזי, מחוז שיפוט טי מטכ"ל, בגין עבירה של העדר מן השירות שלא ברשות, בניגוד לסעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955. הוא הורשע בכך שנעדר מיחידתו דאז, מחנה 782 משך תקופה בת 387 ימים שהסתיימה במעצרו; וכן בכך שנעדר מיחידתו, מקשר"ר 72 תקופה בת 2453 ימים, שהסתיימה ביום 14/10/10, בהתייצבותו. בית הדין קמא הנכבד גזר למערער בגין העברות הללו, תשעה חודשים לריצוי בפועל ושלושה חודשי מאסר על תנאי.

על חומרת עונש המאסר לריצוי בפועל, אשר נגזר עליו, ערער לפנינו המערער. בית הדין קמא עמד בגזר דינו על כך, שהמערער החל שירותו הצבאי ביום 21/7/02 וכי לאחר המישה חודשים של שירות הוא נעדר מן השירות, שהסתיימה במעצרו ביום 22/1/04. היעדרות זו ביצע המערער, לפי טענתו, לאחר שאשתו עזבה את הארץ וחזרה לבולגריה, ארץ מולדתם של השניים. המערער שב ארצה, נעצר והועמד לדין; תוך כדי ההליך השיפוטי הוא נעדר מן השירות פעם שנייה. ^{הוא} ^{הוא} הסתיימה ביום 13/10/10 עת התייצב המשיב מרצונו.

בית הדין קמא הנכבד ציין, כי היעדרותו הראשונה של המערער משירות היא העיקר עת באים לגזור למערער עונש, שכן העברה השנייה נבעה ממנה. צוין, כי ההיעדרות השנייה נבעה משינוי נסיבות משמעותי ומהותי, והופסקה על ידי התייצבותו כשאר מחלוקת כי הנאשם לא ישלים עוד שירות. בית הדין קמא קבע, כי המערער "עשה דין עצמי בהקשר להיעדרות הראשונה"; צוין, כי העובדה שעלייתו ארצה של המערער נבעה מטעמים כלכליים ולא אידיאולוגיים "איננה גורעת ממחויבות אזרחית המוטלת על כל אזרח". בית הדין ציין, כי העובדה שהמערער רצה לחיות בבולגריה ואף שירת בצבא שם (טרם שעלה לארץ עם ילדיו וגויס לשירות בצבא"ל) "נלקחה בחשבון במסגרת שירותו בארץ". בית הדין קמא קבע, כי "האינטרסנטיות הובילה את הנאשם להפסיק את השירות ולהעדר תקופה מסוימת מבלי לתת את הדין ולהשלים את חובותיו האזרחיות". נקבע, כי על כך "אין לבוא איתו לפני משורת הדין, אלא על פי הדין". בית הדין שקל את שיקולי הענישה העיקריים – "גמול, הרתעת היחיד, הרתעת הכלל, שיקולי חסד ורחמים ושיקולי גיל" ובא לתוצאה עונשית אשר עדיה הגיע.

בא כוחו המלומד של המערער עמד על כך, שמרכז חייו של המערער היה בבולגריה, ממנה עלה ארצה בגיל 12 ואליה שב כשהיה בן 15. צוין, כי בהיותו בן 19 הוא נישא ונולד לו ילד. לפי הנטען, רשויות הצבא לא התאימו לו תנאי שירות אשר היו תואמים את מצבו המשפחתי ולפיכך, ולאחר שאשתו החליטה לעזוב את הארץ בשל המצב הכלכלי, הוא נטש את הצבא והלך אחריה.

156/10/ע

מוגבל

הסנגור עמד על כך, שהמערער היום כבן 31, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים קטנים, כשהצעיר ביניהם הוא בן שלושה חודשים. הוסיף הסנגור וטען, כי מרשו עבד בבולגריה "בעבודות מזדמנות ללא עתיד" וחש געגועים למשפחתו בארץ. צוין, כי אביו עובד בעבודות מזדמנות ואמו חולת נפש. ההורים אינם שולטים בשפה העברית ואינם יודעים קרוא וכתוב. כתוצאה מכך, נפגע חינוכו של המערער.

הסנגור עמד על כך, שמרשו שירת שנה בצבא זר ולפיכך, קוצר שירותו והועמד על 24 חודשים. לאחר תמישה חודשי שירות ובהעדר טיפול ראוי בבעיות ת"ש הוא ביצע, כאמור, היעדרות ראשונה. הסנגור ציין גם, כי מרשו פוטר משירות בגין אי התאמה על רקע "התנהגות רעה וחמורה". נטען, כי לפיכך, אין מקום להכביד בענישתו.

נטען עוד, כי בית הדין קמא לא ייחס משקל מספיק לנסיבותיו האישיות של המערער. הסנגור הוסיף וטען, כי לא היה מקום לשקול לחובת המערער את הטענה שעלה ארצה מטעמים שאינם אידיאולוגיים, בהתחשב בכך שהוריו גרים בארץ. נטען, כי ההיעדרות השנייה הייתה המשכה הטבעי של ההיעדרות הראשונה, לנוכח העדר טיפול ראוי בקשייה הכלכליים של משפחתו של המערער.

עוד צוין בהודעת הערעור, כי למרות שבית הדין קמא קיבל את עמדת המערער, שלפיה במועד תחילת ההיעדרות השנייה כבר חל שינוי נסיבות מהותי ומשמעותי, אשר מנע למעשה מהמערער להשלים את שירותו הצבאי, לא נתן לכך משקל בבואו לגזור לו עונש.

הסנגור הדגיש גם את העובדה, שהמערער הביע חרטה על העברות ואת מצוקתו הכלכלית והמשפחתית.

במהלך הדיון הגיש הסנגור לעיונו חוות-דעת ממערך הבר"ה"ן בבסיס הכליאה, שנערכה בעקבות פגישת המערער עם קב"ץ בכלא. חוות-הדעת מלמדת שהמערער מתייסר בבסיס הכליאה וסובל כתוצאה ממחשבותיו ביחס למצבם של ילדיו. התביעה הצבאית עתרה לדחיית ערעור ההגנה. התביעה עמדה, בטיעוניה על כך, שמשך ההיעדרות הינו חריג, שהמערער נסע לביתו בתקופה בה נעדר משירות, כשבעברו של המערער היעדרויות נוספות ושהוא פוטר משירות לבסוף בגין התנהגות רעה וחמורה. התביעה טענה, כי אין בעונש שהוטל בערכאה קמא כדי לחרוג מרמות הענישה המקובלות בכגון דא.

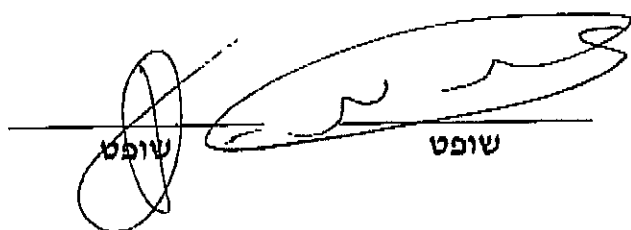
סברנו, כי עניינו של המערער הוא אכן יוצא דופן ומצדיק הקלה מסוימת בדינו. יש לזכור, המערער איננו יליד הארץ. הוא עלה ארצה עם הוריו בהיותו נער צעיר. הוא עזב את הארץ עדיין בהיותו נער. הוא לא נקלט במערכת החינוך בארץ. המערער ביצע חובת שירות בארץ מולדתו. הוא שב ארצה כשהוא נשוי ואב לילד. הוטלה עליו חובה לשרת בצה"ל. מלכתחילה הוא לא ניסה להתחמק ממילוי חובה זו. חודשים מספר הוא שירת בצבא, עבר הכשרות ואף החל במילוי תפקיד. ממה שהוצג לפנינו עלה, כי הוא לא זכה בתקופת שירותו זו לסיוע הכלכלי, לו זכאי חייל בעל משפחה.

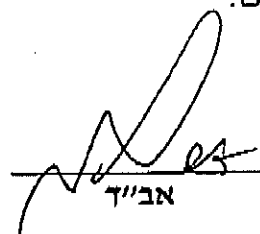
156/10/ע

מוגבל

אשתו, אשר לא הייתה אזרחית ישראל, נקלעה למצוקה וקיבלה התלטה חד צדדית לעזוב את הארץ וליטול עימה את בנם הקטן. המערער נטל בשלב זה את הדין לידי ויצא להיעדרות בעקבותיה. הוא שב ארצה מקץ כשנה, אך לאתר שנעצר ושחרר, שב ועזב את הארץ למשך תקופה ארוכה. הוא נישא בשנית. נולדו לו שני ילדים. הוא הסדיר מעמדו מול צה"ל עוד בהיותו בחו"ל. כעת, הוא מצוי בארץ עם אשתו ועם שלושת ילדיו. גם אשתו השנייה איננה אזרחית הארץ. אין צורך בדמיון רב על מנת להבין את המצוקה שאליה תיקלע משפחה צעירה זו אם היעדרותו של המערער תימשך זמן רב. המערער ראוי לעונש חמור בגין מעשיו. עם זאת, שורה של שיקולים מאפשרים, **לפנים משורת הדין**, ללכת כברת דרך לקראתו ולהקל בעונש זה. משמרכז חייו של המערער בשנות ילדותו ובחרותו לא היה בארץ, משתחילת ההיעדרות נעוצה בלכתו אחרי אשתו ובנו הקטין לארץ מולדתו, משכעת הקטינים התלויים בו מצויים במצוקה קשה, מצאנו לנכון להקל בעונשו. ערעור החגנה מתקבל, אפוא. עונש המאסר לריצוי בפועל שהוטל על המערער יוקל ויעמוד על 6 חודשים מיום מעצרו. אין שינוי ביתר רכיבי הענישה.

ניתנה והודעה היום, 6 ב 6 התשע"א, 5 ב 11, 2011, בפומבי ובמעמד הצדדים.

 שופט

 אב"ד

ניוסח זה כפוף לתיקוני עריכה והגהה